

*‘Leeftijd doet er niet toe,
tenzij je een kaas bent.’*

– LUIS BUÑUEL

JE WEET
DAT DE
DINGEN
NOOIT MEER
HETZELFDE
ZULLEN
ZIJN...

Als je je op een dag geweldig voelt en iedereen zegt dat je er zo moe uitziet.

Als je naar de dermatoloog gaat om een moedervlek te laten nakijken en hij je vraagt waar je botox wilt.

Als je een dertiger ziet binnenkomen op een feestje en hij je niet eens een vluchtige blik waardig acht.

Als je al kunt raden hoe een man in bed is omdat je zijn karakter kent.

Als de premier jonger is dan jij.

Als je meer katers hebt dan feestjes.

Als je, heel eerlijk gezegd, liever seks hebt in bed dan onder de douche.

Als je naar de sportschool gaat voor cardio, en niet meer alleen om je buikspieren te trainen.

Als je je elke dag opmaakt.

Als je jezelf voor het eerst mooi vindt op die ene foto waarop je twintig bent.

Als je niet meer weet wie de hippe acteurs en bands van dit moment zijn.

Als iemand zegt dat je een sexy blik hebt, terwijl je eigenlijk gewoon loenst omdat je weigert je bril op te zetten.

Als je jezelf tegen iemand hoort zeggen dat je nog weet dat hij werd geboren.

Als je een anekdote van tien jaar geleden vertelt en beseft dat het eigenlijk al twintig jaar geleden is.

Als je liever vroeg naar bed gaat, zodat je morgen nog wat aan je dag hebt.

Als je biografieën fascinerend begint te vinden.

Als je liever thuisblijft.

Als je collega is geboren in hetzelfde jaar waarin jij eindexamen deed.

Als mensen niet langer meer aan je vragen of je nog een baby wilt.

Als een vrouw je vertelt dat ze net zo wil worden als jij als ze later groot is.

Als je naar de gynaecoloog gaat voor een mammogram in plaats van een spiraaltje.

Als je ergens pijn voelt en bang bent dat dit het begin van het einde is.

Als je ene oog kleiner is dan het andere.

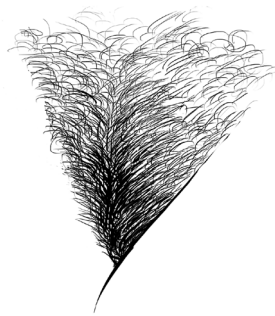
Als je bij het online invullen van je geboortedatum eindeloos naar beneden moet scrollen om je geboortjaar te vinden.

Als de gezichtsherkenning op je telefoon je 's ochtends niet herkent.

Als iemand tegen je zegt dat je er verdomd lekker uitziet voor je leeftijd.

Als je glimlacht om de naïviteit van een vrouw die je vroeger gewoon dom had gevonden.

Als je denkt dat je kussen strepen op je wang heeft achtergelaten, maar een week later zitten ze er nog.

Je eerste keer

Er was een tijd dat je leefde voor de eerste keer. Je eerste kus, met droge lippen en vlinders in je buik. Je eerste loon – een bedrag dat zo laag was dat het in drie avonden op was. De eerste keer dat je uitging naar een club, met een dikke laag make-up op je gezicht in de hoop dat de portier je binnenliet, bevend van angst dat hij dwars door je heen keek. Je eerste dubieuze vriendje dat je mee naar huis nam om voor te stellen aan je verbaasde, maar lieve ouders. Die verontrustende film die je in je eentje zag in een duistere bioscoop, de eerste keer dat je zelf de snelweg op reed, met gloeiende oortjes achter het stuur. De eerste keer dat je je belastingaangifte deed, je voelde je zo serieus, als een echte volwassene. De eerste keer dat je gedumpt werd zonder dat je het zag aankomen, en er toen overheen kwam – tot je verrassing. Of toen je ontmoagd werd en er eigenlijk niets veranderde. De eerste nacht alleen in je eerste huis... Allemaal momenten van vreugde, verdriet en opwinding die het einde en het begin van tijdperken markeerden. Met een glimlach denk je terug aan die momenten waarop je groeide. En ook al heb je steeds minder eerste keren, ze zijn er nog wel. Ze zijn alleen anders, ingewikkelder.

Toen je een paar jaar geleden je eerste grijze haren ontdekte, raakte je daar gek genoeg niet zo erg door van streek aan gezien sommige van je vriendinnen ze al op hun vijfentwintigste hadden. Maar van deze schrik je je lam. Hij staart je

aan en laat je niet meer los. Een grijze haar verstopt tussen je schaamhaar. Nee, je hallucineert niet. Je kijkt nog eens goed, trekt er eens aan – hij zit er echt en hij gaat nergens heen. Je kunt je ogen er niet van afhouden, al is het een kwelling om naar te kijken. Is dit überhaupt normáál? Hier ben je niet op voorbereid, nog niet. Je weet heus wel dat bepaalde delen van je lichaam niet altijd hetzelfde zullen blijven en dat hoort er allemaal bij, maar deze grijze haar hoort er beslist niet bij wat jou betreft.

Net als je je in een poel van zelfmedelijden wilt storten, herinner je je ineens weer die ene grijzige wenkbrauwhaar die je al sinds je vijftiende hebt. Die ken je zo goed. Van tijd tot tijd groeit hij terug, altijd stug, altijd alleen, een enkele lichte haar tussen donkere soortgenoten, altijd op precies dezelfde plek op het linkerboogje, zonder pigment. Je had er maar één van – tot nu. Als deze nieuwe albinohaar ook zijn onafhankelijkheid opeist, dan ben je bereid je erbij neer te leggen. Mits hij single blijft.

*Met een glimlach denk je
terug aan die momenten
waarop je groeide.*

De tweede liefde van je leven

